

*„Nezáleží na tom, co děláme,
ale kolik lásky do toho vložíme.
Malé věci – s velkou láskou“*

Matka Tereza

VELIKONOCE 2007

K V Ě T N Á

S V A T Ý

N E D Ě L E

T Ý D E N

K Ř E S T

Moji milí, toto vydání Fchodovin otvíráme na začátku měsíce, který je zasvěcen Panně Marii. Říká se, že je to nejkrásnější měsíc v roce a tak je to jen přirozené. V květnu také slavíme slavnost seslání Ducha svatého. Myslím, že je to velmi šťastná „shoda okolností“.

O matce Boží je v Písmu řečeno, že byla naplněna Duchem svatým. Duch nejvyššího ji zastínil a ona počala Vykupitele. Plnost Ducha svatého v ní přinesl úžasný plod. Můžeme říci, že toto plné obdarování na ní bylo vidět. Bylo hmatatelné. Nešlo o nějakou autosugesci ani zbožné přání. Nebyl to jen nějaký „pocit“. Obdarování Panny Marie Duchem svatým je realita, o které se každý mohl přesvědčit na vlastní oči. Když se na ni takto díváme, hned můžeme přemýšlet o tom, jak Matka Boží v plnosti milosti a Ducha svatého jednala. Co všechno dělala. Můžeme u ní hledat inspiraci pro sebe. Vždyť o každém křesťanu platí, že skrze své křestní napojení na Boha se stává Božím chrámem a že v něm přebývá Boží Duch. Mělo by nás tedy velmi zajímat, jakým způsobem s přítomností Boha v sobě nakládala Panna Maria.

Evangelia nám kupodivu nepopisují žádné její hrdinské činy. Pokud nepočítáme její cestu do Judska k její příbuzné Alžbětě, které šla pomoci v těžké hodině. Tady určitě bylo třeba odvahy, protože cesta byla náročná a nebezpečná. Ale i bez nějakých konkrétních svědectví evangelií můžeme tušit, že k přijetí jejího poslání bylo třeba velké odvahy a síly, kterou tato křehká dívka musela mít jen od Boha. Už její odpověď při Zvěstování – a hlavně tato odpověď – si vyžádala spolupráci s veškerou milostí, kterou byla Maria obdarována. Její „ano“ muselo být silnější, než „ne“ všech hříšníků a celého pekla.

Vždyť svým svobodným přijetím Boží vůle umožnila Bohu zasáhnout proti hříchu, vykoupit člověka a přemoci peklo. Nemůžeme být tak naivní a myslet si, že jí samotnou to nic nestálo. Tak tedy, Maria před námi stojí jako silná žena, jako pevnost o kterou se rozbíjí všechno zlo světa. Stojí a zdánlivě „nic nedělá“. Tedy, nic mimořádného. Jen z ní září mimořádná pokora a oddanost Bohu. Ví, že je na něm úplně závislá. Bez něj, jeho síly, by okamžitě padla. Právě pro svou opravdovou a hlubokou pokoru nám Maria může připadat jako obyčejná a běžná žena. Panenka v koutě. Ale nenechme se mýlit.

Každý jsme přijali Ducha svatého. Každý máme s tímto darem zároveň nějaký úkol. Každý máme posloužit jako kousek hradby proti zlu a vykonat něco dobrého. Nemusí to být nic na první pohled světoborného. Možná, že právě všechny světoborné věci trpí nějakou skrytou vadou – nemírností, pýchou, ambicemi a podobně. Před naší farností a před každým z nás teď leží jeden společný úkol. Teď v květnu otevřeme náš nový kostel a komunitní centrum Matky Terezy. Bude potřeba tento prostor zabydlet, přijmout za vlastní, naplnit ho Duchem, promodlit. Jediná smysluplná cesta k tomu je spoléhání plně na Boha a prosba o jeho vedení – inspiraci. Zároveň ale poznáváme právě na Mariině příkladu, že bez našeho souhlasu – spolupráce, se to neobejde.

Děkuji vám, kteří nějakým způsobem přispíváte ke zdaru tohoto Božího díla, zvláště, pokud se při tom ptáte Boha „co je potřeba“. Prosím vás všechny, milí farníci, abyste se podle svých možností k tomuto našemu společnému „zabydlování“ nového kostela připojili.

Pana Maria ať je v tom pro nás příkladem i přímluvkyní.

V Kristu váš
otec Karel

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ Komunitního centra Matky Terezy

**Milí přátelé, s radostí vás zveme
na tuto velkou událost, která se
uskuteční v sobotu 26. května**

- **9.30 – slavnostní mše svatá**, při které pan kardinál Miloslav Vlk posvěť oltář v kapli Matky Terezy a bude zde slavena první eucharistie. Po společně prožité bohoslužbě budeme mít možnost zůstat spolu a prohlédnou si naše nové centrum. Bude připraveno občerstvení a bohatý program, takže věříme, že každý bude něčím potěšen.
- **13.30 – koncert vážné hudby Verner Collegium**
- **16.00 – pohádka „Princezna na hrášku“**, loutkáři ze souboru Kapsář.
- **19.00 – Spirituál Kvintet – koncert**

Tento den máme zvlášť široce otevřené dveře pro veřejnost, zajisté to nemá být jen naše soukromá oslava, a tak vás pobízíme, abyste přivedli i svou rodinu, sousedy, přátele a známé. Budme spolu a prožijme hezké chvíle.

SETKÁNÍ FARNOSTI A UMĚLCŮ

Jakousi předpremiérou a protiváhou slavnostního dne otevření je neformální setkání farnosti v novém Komunitní centru. Už v předstihu, **10. května v 17 hodin**, budeme mít jako farnost možnost prohlédnout si celý dům, setkat se a porozprávět s paní architektkou Rothbauerovou, autorem křížové cesty panem Šléglem, sochařem mistrem Hanzíkem, který pro naši kapli tvoří kříž a také s autorem oltáře, ambónu a svatostánku, panem sochařem Trubačem, který už do Komunitního centra přispěl výzdobou našich zvonů. Rovněž budou pozváni sponzoři, kteří nám nejvíce pomohli.

Budeme mít příležitost si jako farnost poprvé „ohmatat“ naše nové centrum a možná se vám při pohledu na ty krásné a novotou zářící prostory zrodí v hlavě spousta úžasných nápadů. Každý dobrý podnět je vítaný a nemusí to být jen nápady „zbožné“. Stejně tak má být nové centrum prostorem pro jejich uskutečnění právě vaší osobou, prostorem pro naši společnou službu.

Těšíme se, že této příležitosti využijete a podělíte se s námi o vaše první dojmy.

Otec Karel Kočí, Ludmila Šilhavá

BEZ VÁS BY TO NEMOHLO BÝT...

...aneb, jak správně tušíte, je to prosba o pomoc při přípravách, službě během slavnostního dne a také při následném úklidu. Bude-li pomocníků více, vytvoří střídající se skupiny, a tak si každý kromě práce užije také všeho dobrého, co den nabídne.

Jedná se o pátek 25.5. po celý den, zvláště pak večer, kdy bude vrcholit příprava pokrmů, poslední úklidové práce a květinová výzdoba. V sobotu 26.5. bude nejintenzivnější nápor od rána až do prvního koncertu ve 13:30. Uvítáme mladé muže jako pořadatelskou službu, mladé dívky jako hostesky při stolech s občerstvením, službu do kuchyně. Jistě bude potřebná základní sestava pomocníků po celou dobu programu a pak na následný alespoň nejnútnější úklid. Předem vám děkuji za každou pomoc. Věřím, že toho, kdo přiloží ruku k dílu, bude všechno těšit dvojnásob, vždyť ten, kdo dává, dostává.

Také prosím, přineste něco dobrého i na čtvrtek 10.5., ať si to spolu hezky užijeme.

Nabídky pomoci adresujte přímo mně, osobně nebo telefonicky (L. Šilhavá, tel.: 731 625 970). Ještě jednou děkuji za každou pomoc.

NABÍDKA SLUŽBY V BUFETU

Možná je mezi námi nevyužitá osoba, která je ráda mezi lidmi a chce být užitečná. Pro ni máme nabídku, aby se ujala bufetu, který stojí ve vestibulu KCMT. Náplň práce, která bude pravděpodobně vyžadovat časovou flexibilitu a hlavně osobní zaujetí, bude postupně krystalizovat s rozvíjejícím se provozem KCMT. Kladem je nové a příjemné prostředí a setkávání se s různými lidmi. Naproti tomu vám zaručíme, že nezbohatnete. Kdybyste si chtěli o této možnosti popovídat, uvítám to s radostí.

Ještě vám prozradíme, že na červen chystáme cyklus nedělních podvečerních koncertů, které by mohly příjemně završit vaši nedělní procházku a hezky vás naladit do nového týdne. Zveme Vás co nejsrdečněji a těšíme se na vás

L. Šilhavá, ředitelka KCMT

26. května 2007

Kdo byla sestra Tereza?

Narodila se 27. 10. 1910. V datech jejího života nic mimořádného není: Osmnáctiletá maturantka z jugoslávské Skopje, dcera albánských rodičů, se pod dojmem dopisů krájan z indické misie rozhoduje, že si jako životní povolání zvolí také práci v misii. Po první světové válce odjíždí do Indie. V Kalkatě vyučuje na misijní dívčí škole v krásném penzionátu pro dívky z bohatších rodin. Po druhé světové válce dochází k druhému rozhodnutí: opouští pohodlí školy, zaměstnání, které ji bavilo a kde měla úspěchy, a pod dojmem toho, co vidí v ulicích Kalkaty, žádá papeže o zproštění slibu žít v klášteře, aby se mohla cele věnovat těm nejobožejším na ulici.

Jedna rodina indických katolíků ji dává k dispozici svůj dům a Tereza do něj začíná vnášet děti, které nachází na ulici: novorozeňata odhozená do popelnice, malé tuláčky, kteří nemají nebo neznají rodiče. Její bývaléžačky ze školy se k ní přidávají a tak vzniká domov a škola pro opuštěné děti. V ulicích indického velkoměsta leží nejen odložená nemluvnata, které v noci napadaly krysy, ale i staří a nemocní, kteří už byli rodině na obtíž. Tereza si vyprosí od vládního úředníka opuštěný chrám pohanské bohyně Kálí a udělá z něho dům umírajících. Aby tito chudí mohli alespoň lidsky umřít, když nemohli lidsky žít. Aby alespoň před smrtí zažili trochu lásky. To, že se o ně někdo zajímá, že někomu stojí za to, aby se jim věnoval, že mají cenu.

Není také kolem nás skupina opuštěných dětí, dětí bez lásky domova? Tuláčkové bez smyslu života? Děti a mládež, která je šikanou pronásledována, v nebezpečí alkoholu a drog? A také ti starší, trpící osamoceností a nemocemi, kteří neznají ten krásný zážitek trochu lásky od druhých? Co nám k tomu říká naše svědomí? Nebo snad máme jen nějaké

ospravedlňující výmluvy? Vždyť v těchto bližních trpí sám Pán Ježíš Kristus.

Dnes má dílo spolupracovníků Matky Terezy domy v mnoha městech světa. Mají dětské domovy a školy pro opuštěné, mají nemocnice pro nemajetné, kolonie pro malomocné. Všude na světě, kde je bída lidí nejhorší a nejzoufalejší, tam jdou stovky sester Matky Terezy, aby pomáhaly. Říkají jim „Misionářky lásky“. Základním pojetím Kongregace misionářek lásky je Kristův výrok: „Já žízním.“ To je napsáno na každém kříži v kterékoli kapli a centru Misionářek lásky. Tato slova představují symbolický pláč Krista po duchovní lásce a přijetí.

Mezi důležité aktivity Matky Terezy patřily její cesty po světě. Někdy strávila až půl roku návštěvami svých misí po celé Indii a v zámoří. Kdykoli to bylo možné, dávala svou obchodní vizitku – malou žlutou kartičku, na které je pět vytištěných řádků: „Plodem mlčení je modlitba. Plodem modlitby je víra. Plodem víry je láska. Plodem lásky je služba. Plodem služby je mír.“

Realitou pro misionářky lásky, z nichž mnohé jsou velmi mladé, je tvrdý život. A přesto je to život překvapivě naplňující a radostný. Misionářky lásky nosí ve tváři šťastný

výraz jako symbol. Veselá povaha je natolik důležitá, že se považuje za nezbytný předpoklad, stejně jako odborná kvalifikace. Jejich činnost budí mezi některými lidmi i posměch: „Na světě umírá ročně hladem statisíce dětí, statisíce lidí opuštěných, statisíce malomocných. Co to znamená, když tihle horlivci, zachrání několik jedinců? To musí vyřešit vlády, státy, mezinárodní organizace.“

Ale Matka Tereza se klidně usmívala a říkala: „Vlády to dosud nevyřešily. Jen ať se do toho dají, pak půjdeme sloužit jinam. Ale lidé žijí a umírají teď. Teď máme každý pomáhat, jak jen sami můžeme. Každý křesťan by se měl cítit zavázán pomáhat všude tam, kde je bída a bezmoc, vždyť nám to nakázal sám Pán Ježíš. On přece řekl, že v hodině smrti budeme – ty i já – souzeni podle množství činů z lásky, podle toho, co jsme udělali pro chudé mezi námi.“

Ti nazí mezi námi, to nejsou jen ti, co potřebují kousek oděvu, ale také ti, co potřebují kousek lidského ocenění, lidské důstojnosti. Bezdomovci jsou nejen ti, kdo nemají byt, střechu nad hlavou, ale i ti, co nemají domov proto, že žijí v bytě osamělí, bez lásky, v opuštěnosti, kteří jdou často životem sami. Vidíme je vůbec kolem sebe, známe je, věnujeme se jim? Chudí potřebují nejen naše peníze, ale i naši lásku. A oni nám dávají za to víc, než jim dáváme my.“

Tak to říkala Matka Tereza. V těchto chudých je Ježíš v převleku tvého bližního. Nehledejme ty chudé daleko. Podívejme se nejprve na svou vlastní rodinu, protože láska začíná doma!

Lidé se často ptávali Matky Terezy, z čeho se v člověku rodí skutečná láska, kde se to nabere, abychom měli takovou lásku? A ona všem odpovídala: „To tě naučí Pán Ježíš! Vždyť v evangeliu slyšíte jeho hlas. Je možné mu odporovat? V kostele při mši sv. má Kristovo tělo podobu lidí kolem sebe: Jdi a syť to Ježíšovo tělo, tiš hlad, pomáhej.“

„Ale jak dojit té živé víry v Ježíše? Většina

lidí tu živou víru nemá. Jak jim pomáhat?“ Tak se ptávali lidé. Matka Tereza odpovídala: „Tím, že je přivádíme k lidem. Jen přes člověka najdeš Krista. Cesta k víře a k Bohu vede přes naše bližní. Je to proto, že Krista dnes nemůžeme spatřit osobně, že jemu osobně nemůžeme vyjádřit svou lásku. Ale své bližní, lidi kolem sebe, ty vidět můžeme. Můžeme jim prokazovat svou lásku, kterou bychom jinak zahořeli k Pánu Ježíši, kdybychom se setkali tváří tvář s ním. Jdi pomoci bližnímu a mysli na to, že je to Kristus, kterého potkáváš! To je můj recept na živou víru,“ to říkala a i dnes nám říká Matka Tereza.

Matka Tereza získala Nobelovu cenu za mír v Oslu roku 1979. Zajímavý byl její názor na potrat, který pronesla při příležitosti převzetí Nobelovy ceny. „Největší zhoubnou míru není válka, ale potrat. Potrat je přímá válka, vražda spáchaná samotnou matkou.“ Matka Tereza zemřela 5. 9. 1997. Ve Vatikánu byla blahověstena 19. října 2003.

Matka Tereza se se svými sestrami každodenně modlila, a sestry se modlí stále, starodávnou modlitbu svatého Františka z Assisi: „Pane, udělej ze mne nástroj svého pokoje. Chci přinést lásku tam, kde vládne sobectví. Chci přinést pravdu tam, kde vládne lež. Chci přinést světlo tam, kde vládne tma. Chci přinést odpuštění tam, kde vládne nenávisť. Chci přinést svědectví víry tam, kde se lidé zmítají v pochybnostech. Pane, chci být nástrojem tvé radosti a lásky.“ A to je úkol pro každého z nás, to je důležitý úkol nás křesťanů, to je úkol i pro naše nové Komunitní centrum, abychom tomuto světu, tomuto sídlišti přinášeli hřejivé světlo a vzájemnou lásku.

Váš jáhen Pavel

Vzpomínám na Chodov s radostí...

Ve čtvrtek 26. dubna se ve farním sále konala beseda s kpt. P. Petrem Svobodou – vojenským kaplanem. Při této příležitosti jsem mu položila několik otázek o jeho službě.

Můžete říci našim čtenářům, jak dlouho jste knězem a kolik let jste vojenským kaplanem?

Na kněze jsem byl vysvěcen 25. června 1995 a do armády jsem nastoupil jako kaplan Vojenské policie 1. července 2004.

Kolikrát jste byl s vojáky na misi v Iráku?

Poprvé jsem se byl v Iráku jen podívat na jeden den 20. listopadu 2004. Za měsíc na to jsem narotoval s pátým kontingentem Vojenské policie do Iráku na měsíc a strávil jsem tam i Vánoce. 16. března 2005 začala moje první mise. Bylo to se šestým kontingentem a vraceli jsme se 26. června. Pak jsem se letěl podívat, jak se daří osmému

kontingentu, zase na jeden den. A druhá mise, s posledním dvanáctým kontingentem Vojenské policie, byla od 17. září 2006 do 4. ledna 2007. Dohromady to dá asi 8 měsíců stále na stejném místě u Basry na logistické základně Shaibah plus krátké pobyty v Kuvajtu a na základně Basra – letiště.

Byl jste také na jiném místě konfliktu?

Zatím ne. Doufám, že to časem napravím.

Kdo a po jaké době vás střídá?

Střídání nastává s novým kontingentem. Každý tento útvar je vybírán a vyslán jako uzavřený celek a kaplan je jeho součástí. Samozřejmě existují výjimky, že někdo

zůstane v misi ve „svém“ i v dalším kontingentu. V Iráku bylo pravidlo, že kaplana střídá psycholog a toho zase kaplan.

Setkáváte se během mise i s kaplany z jiných států? Existuje nějaká spolupráce?

Na naší základně se nás někdy sešlo i čtrnáct. Jeden Dán, dvanáct Britů a jeden český kaplan. Spolupráce byla výjimečná, spíše jsme se setkávali pro vzájemné sdílení, společnou modlitbu a podporu.

Kolika vojákům sloužíte? Působil jste vždy u vojenské policie?

Ano, u Vojenské policie jsem začal a snad i zůstanu. Jedná se asi o 1200 lidí.

Liší se Vaše pobyty něčím? Změnila se atmosféra mezi vojáky?

Samozřejmě. Zhoršila se bezpečnostní situace, při posledním pobytu jsem skoro

nesundali neprůstřelnou vestu. Mezi našimi vojáky, stejně jako všude mezi lidmi, něco upadá a něco zase zraje k lepšímu. Toho dobrého a lepšího jsem zažil hodně a proto se mi v armádě líbí.

Na co nejraději vzpomínáte, co na Vás zapůsobilo, z čeho jste měl strach?

Nejraději vzpomínám na lidi, zvláště na velitele a na překladatele. Velmi na mě zapůsobil stesk, že se tam už nevrátím, nebezpečí, že rozumím těm, kteří jsou v ohrožení života. A také Boží blízkost, protože Pán ochraňuje cizince. Strach jsme si užili při útocích, samozřejmě. Ale taky má člověk strach, aby nebyl někde, kde nemá být a nekomplikoval život svým kolegům v případě ohrožení. Jednou v devět večer jsme se vraceli pěšky do kempu, byl vyhlášen poplach a spojení nefungovalo. V té situaci to bylo nepříjemné, i když za hodinu bylo všechno v pořádku. Nerad ale zatěžuji druhé být jen na chvíli.

Co máte na starosti nyní v ČR?

Doporučuji podívat se na internet www.army.cz a pak na stránky o duchovní službě v armádě, tam to všechno je. Dnes jsem měl dopoledne tři jednání o plánech duchovní služby, pak jsem přezouval pneumatiky na svém služebním autě a pak nějaká administrativa. Občas dělám přednášky o vztazích, o náboženstvích, o růstu osobnosti. V odborné škole mívám programy pro studenty. Výjimečně někoho zpovídám nebo se s vojáky modlíme.

Jak dlouho může být kněz vojenským kaplanem?

Smlouva mezi Ministerstvem obrany a církvemi mluví o čtyřech letech s možností prodloužení na šest. Výjimky jsou možné a někdy velmi žádané. Myslím ale, že šest

let je dost a hlavní práce kněží ať zůstává ve farnostech.

Víte už teď, že znovu pojedete do Iráku nebo někam jinam?

Snad to bude na konci tohoto roku, ale do Iráku už ne.

Co chcete vzkázat čtenářům?

Vzpomínám na Chodov s radostí, byl jsem tam rád. A děkuji za modlitby ve prospěch vojáků. Tuto podporu vnímám čím dál víc jako skutečně nosnou a budující. Až otevřu oči pro duchovní svět víc, myslím, že budu ještě vděčnější. Za věci spolu prožité i za duchovní podporu. V dobrém vytrvejte!

Děkuji za rozhovor a přeji hodně Božího požehnání do další práce. Katka Friedová

Telefonát 20.15 hod. Jsem doma, v pozadí se ozývá řev mých synů: „Dobrý den, dovolal jsem se na charitu?“ „Ano, co potřebujete?“ Volající zaražen: „Vy taky hlídáte děti?“ Odpovídám: „Ano, svoje vlastní.“ „Vy nejste jeptiška?“ ozve se z telefonu zděšeně.

Vážení přátelé,

zdravím vás na začátku svého oblíbeného měsíce. Já stále žiji naivní představou, že máte přesný přehled o tom, jaké služby naše charita poskytuje a pro jaké klienty. Potom stačí v autobuse či metru potkat některé z vás a člověk zjistí, že je vše jinak. Telefonický rozhovor uvedený v záhlaví tohoto článku absolvuji několikrát ročně. Telefonát přesně dokumentuje představy mnohých o charitních službách. Většina lidí, věřících i nevěřících, od charity očekává, že udělá všechno, co budou chtít. Přesně tím způsobem, jak to budou chtít. A přesně v tom okamžiku, kdy si vzpomenou, že to potřebují. Navíc ještě samozřejmě nejlépe zcela zdarma.

Všichni vedoucí pracovníci čelí v pravidelných intervalech výčtkám a negativním reakcím klientů či zájemců o služby, kteří zjistí, že naše činnost má svá přesná pravidla a omezení.

Naše farní charita poskytuje terénní zdravotnické a sociální služby. Co to v praxi znamená? Znamená to, že naše zdravotní sestřičky, pečovatelky a osobní asistenti navštěvují klienty v jejich domovech.

Zdravotní sestřičky se starají pouze o klienta, přijdou do domácnosti udělat předepsaný zdravotnický výkon. Náplň návštěvy

předepisuje praktický lékař klienta a zdravotní sestra musí ordinaci přesně dodržet, stejně jako čas návštěvy. Sestřičky nejčastěji aplikují injekce a další léky, dělají převazy defektů. U klientů s těžkým zdravotním postižením poskytují komplexní zdravotnickou péči. Zdravotní sestra může klienta navštívit maximálně 3x denně na 1 hodinu (podmínka úhrady ze zdravotního pojištění) a poskytuje pouze odborné zdravotnické služby. Ty jsou poskytovány 24 hodin denně po celý rok.

Pokud klient potřebuje ještě další pomoc, nastupuje naše pečovatelská služba. Zájemce o službu navštíví naši sociální pracovníci přímo v místě, kde bude služba probíhat. Jednou z našich podmínek je, že při vstupní návštěvě musí být vždy přítomen klient. Dokonce i v případě, pokud není způsobilý k právním úkonům nebo není při plném vědomí. Sociální pracovníci sjednají s klientem kontrakt – smlouvu o poskytování pečovatelské služby. Kontrakt přesně specifikuje obsah, rozsah, čas a frekvenci poskytované služby. Při vstupní návštěvě sociální pracovníci seznámí klienta s podmínkami služby a pravidly, kterými se všichni pracovníci charity musí řídit. Vedoucí pracovníci vytvořili informační brožurku, kterou dostane při vstupní návštěvě každý klient. Pečovatelská

služba je hrazena klientem, ceník naší charity obsahuje ceny určené zákonem o sociálních službách. Služby jsou fakturovány vždy za kalendářní měsíc. Sociální pracovníci jsou s klienty v pravidelném kontaktu a mohou služby aktuálně upravovat v souladu s potřebami a momentálním zdravotním stavem klienta. Pečovatelské služby jsou poskytovány denně od 7.30 do 21.00 hodin po celý rok.

O koho se vlastně staráme? Většinou si asi představujete, že našimi klienty jsou senioři. Je to samozřejmě pravda, zhruba 75% našich klientů tvoří senioři starší osmdesáti let. Máme ovšem i mladší klienty. Tomu nejmladšímu je v tomto okamžiku šest let. Staráme se i o mnoho klientů všech věkových kategorií s těžkým zdravotním postižením. V poslední době stále častěji přijímáme těžké klienty, kteří potřebují službu denně na dvě až tři hodiny. Výrazně omezujeme pomocné práce v domácnosti jako je úklid a nákup. Většina našich klientů potřebuje pomoc s osobní hygienou, oblé-

káním, změnou polohy, podáním stravy a pití. Naším cílem je, aby klient mohl zůstat doma co nejdéle a nemusel odejít do ústavního zařízení. Pokud je to možné a rodina péči unese, pak klienti mohou zůstat doma až do své smrti. Vycházíme z předpokladu, že každý z nás je nejraději doma a znám jen velmi málo lidí, kterým se chce odejít do domova důchodců. Většinou pouze nemají na vybranou.

Naše služby jsou doplněny půjčovnou zdravotnických pomůcek. V současné době jsou ale všechny pomůcky trvale vypůjčeny, takže máme prázdný sklad.

Pokusila jsem se krátce shrnout náš stěžejní projekt. Naše charita poskytuje ještě další služby, ale ty jsou pouze doplňkové. Chtěla bych jen připomenout, že v žádném případě NEVYBÍRÁME oblečení, hračky, nábytek ani jakékoli další předměty.

Přeji vám všem krásný květen.

Eva Černá

Pozvánka na letní dětský tábor

Datum konání:	1. 7. až 14. 7. 2007
Doprava na tábor a zpět:	Vlastní – nástup v neděli odpoledne, odjezd v sobotu dopoledne.
Místo konání:	Kláster premonstrátů, Nová Říše. Ubytování v nepoužívané části kláštera. Vojenské palandy. Spacáky s sebou.
Pro děti:	Od 6 do 13 let
Cena:	2.500 jedno dítě, 4000 dvě děti, 6000 tři děti...
Blíže informace:	Na faře u P. Karla, který na tento tábor srdečně zve.

Každý den je možnost mše svaté speciálně pro děti. Možnost naučit se ministrovat. Po celou dobu je přítomen kněz (P. Karel Kočí). V průběhu tábora se hraje dobrodružná celotáborová hra na etapy. Hra vrcholí hledáním pokladu v pátek před odjezdem a následným večerním táborákem, udílením cen a diplomů. Kromě této etapové hry ještě další hry, výlety. Vaření zajištěno.

Výměna „stráží“

V těchto dnech nás zastihla nečekaná zpráva o změně farního vikáře (kaplana). Otec Benedikt se s námi na konci června rozloučí a nastoupí do Berouna.

Místo něj už od 1. května přivítáme patera Antoni Košmidka. Jak jméno napovídá, narodil se v Polsku a je mu 42 let. Kněžské svěcení přijal před jedenácti lety v litoměřické diecézi, kde také dosud působil v Lovosicích a v Děčíně. Srdečně ho vítám mezi námi a přeji mu vše dobré a hodně radosti z kněžského působení v naší farnosti.

Otec Karel

Ve čtvrtek 29. března 2007 ve věku 92 let zemřel akademický malíř Karel Solařík, autor fresky sv. Františka v našem farním kostele. Poslední rozloučení se konalo ve středu 4. dubna v kostele sv. Rocha na Olšanech, odkud byl uložen do rodinné hrobky.

Karel Solařík:
„Poslední večeře Páně“

KCJM – květen

St 2. 5.	17.00	Bezplatná právní poradna , nutno objednat se na tel. 774 171 556 (vchod D)
St 2. 5.	19.30	Modlitební setkání , zváni jsou všichni kdo se chtějí společně modlit (kaple, vchod A)
Ne 13. 5.	14.00	Zahradní slavnost ke Dni Matek , soutěže pro děti, výtvarná dílnička, divadlo pro děti, tombola, táborák, buřtíky a mnoho dalšího (zahrada, vchod E)
Po 14. 5.	10.00	Mgr. Ludmila Peyerlová: Srovnání antikoncepce a PPR , beseda z cyklu „Jak na to“ (Mateřské centrum Domeček, vchod E)
Po 14. 5.	16.00	Václav Vaško: Mýty a pravda o působení prof. P. Tomislava Kolarkoviče , přednáška v rámci setkání Sdružení křesťanských seniorů (Klub D.N.A., vchod E)
Po 14. 5.	7.30–19.00	Tvoření s Janou na téma DRÁTKOVÁNÍ (Mateřské centrum Domeček, vchod E)
Po 21. 5.	9.30	Dipl. Psych. Johanka Kubaňová: Přednáška o přirozeném porodu + promítnutí filmu „Moje malé dítětko“ s následnou diskusí, beseda z cyklu „Jak na to“ (Mateřské centrum Domeček, vchod E)
Po 21. 5.	15.00–19.00	Tvoření s Janou na téma DECOUPAGE na květináč , vstupné 50 Kč (Mateřské centrum Domeček, vchod E)
St 23. 5.	17.00	Bezplatná právní poradna , nutno objednat se na tel. 774 171 556 (vchod D)
Po 28. 5.	10.00	Petr Vobořil: Kazisvěti našeho života , beseda z cyklu „Jak na to“ (Mateřské centrum Domeček, vchod E)

■ **Tensing** – každý čtvrtek od 17.00 (Klub D.N.A., vchod E)

■ **Psychoterapie, rodinná terapie** – objednání i bez doporučení lékaře na tel. 605 461 494, Mgr. Těšínská (vchod B)

■ **Soukromá umělecká škola Altera Pars** nabízí keramické dílny pro dospělé: **možnost točení na hrnčířském kruhu**, každou středu 16.00 – 18.00
Rezervace na tel: 603180180, K. Sehnoutková

■ **Anonymní alkoholici** – každá středa od 17.30 (vchod B)

Jedním z dávno uctívaných Mariiných obrazů je tzv. Hodégetria (průvodkyně na cestě). Je pojmenován podle byzantského kostela v Istanbulu, který stál na trase karavan. Než se vůdci karavan vydali na nebezpečnou službu průvodců pouští, předstoupili před tento mariánský obraz a vyprošovali si Boží požehnání.

Na obraze Maria drží dítě Ježíše na levé ruce a pravou rukou na něho ukazuje. Udává tak směr cesty. Maria totiž není cestou, cestou je sám Kristus. Ona je znamením na cestě: Udělejte všechno, co vám Ježíš řekne. (slova Marie, srov.: bible, Jan 2,5).

A Maria tou cestou sama šla.

(Kardinál Joachim Meisner)

- Ve čtvrtek **10. 5. v 17.00** se uskuteční **setkání farnosti v Komunitním centru Matky Terezy**. Více informací naleznete na straně 4. **Z tohoto důvodu je zrušena mše sv. v kapli sv. Ludmily v KC-JM, bude nahrazena mší sv. v 6.30 v kostele sv. Františka.**
- Při všech mších **v neděli 13. 5.** vykonáme **Svatojánskou sbírku na arcidiecézi**. V loňském roce bylo vybráno celkem 470 461,- Kč. Celá sbírka byla použita na úhradu nezbytných služeb na provoz Arcibiskupství pražského v oblasti správy diecéze.
- **Pouť u kapličky sv. Jana Nepomuckého v Hájích se uskuteční v neděli 13. 5. v 15.00.**
- Kardinál Miloslav Vlk slaví letos významné životní jubileum. V rámci oslav pořádá Arcibiskupství pražské **v pátek 18. 5. v 19.00** v katedrále **slavnostní koncert** s volným vstupem. Za dar sedmdesáti pěti let života bude pan kardinál děkovat při **eucharistické slavnosti v sobotu 19. 5. v 10.30** v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Bohoslužbě bude předcházet společná modlitba od 9.30. Zveme srdečně k účasti.
- **V sobotu 26. 5. bude slavnostně otevřeno a vysvěceno Komunitní centrum Matky Terezy na Hájích.** Více informací na straně 4.
- **Setkání maminek na mateřské dovolené** se konají **ve středu** ve farním sále od **9.30 do 11.30**. Termíny našich květnových setkání jsou 9., 16. a 23. 3.
- Otec Benedikt zve na pravidelné **Hovory o víře**, které se konají **každé úterý v 19.00** v klubovně kostela. Téma květnových setkání jsou:
 - 1. 5. **Pronásledování křesťanů do r. 323**
 - 8. 5. **Úcta k mučedníkům, hroby, hřbitovy, organizace církve**
 - 15. 5. **Křížové výpravy**
 - 22. 5. **Inkvizice**
 - 29. 5. **Husitství**

JARNÍ BURZA OBLEČENÍ A OBUVI

KONÁ SE OPĚT VE FARNÍM SÁLE

PŘÍJEM oblečení a obuvi bude:

- **v neděli 27. 5.** od 9.30 do 12 hod. (v době mše zavřeno).
- **v pondělí 28. 5.** od 16 do 19 hod.

VYBRAT si můžete přijít:

- **v úterý 29. 5.** od 16 do 18 hod.
- **ve středu 30. 5.** od 16 do 18 hod.

Věci, které přinesete do burzy mohou být poškozené, ale musí být **čisté!!!**. Po přebrání budou odvezeny Diakonií Broumov k dalšímu využití. Příspěvek na dopravu bude i tentokrát vítán.

Protože již není v silách a možnostech několika jednotlivců zajistit potřebné množství krabic na balení, naléhavě prosím, aby každý, kdo může, přinesl co nejvíce těchto krabic nebo alespoň velké pytle.

Také prosím o **pomoc při balení a při následném úklidu ve středu 30.5. od 18 hod.**

Blíží informace na tel. **737 374 921**.

Jolana Šimandlová

*„Ježíš je slovo, které chci vyslovovat,
je pravda, kterou chci zvěstovat,
cesta, kterou chci jít, světlo, které chci zažíhat,
život, který chci žít, láska, kterou chci vyzařovat,
radost, kterou chci dávat,
pokoj, který chci přinášet.“*

Matka Tereza z Kalkaty

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

Fara a kostel sv. Františka z Assisi

Na Sádce 18, 149 00 Praha 4

☎/fax: 272 934 261

fara.chodov@volny.cz

http://www.kcmt.cz

Křesťanské centrum JM

Modletická 1401, 149 00 Praha 4

☎ 774 171 556

krestanske@centrum.cz

http://kcjm.duch.cz

	Sv. František	Sv. Ludmila
Pondělí	6.30	
Úterý	18.00 + adorace	
Středa	18.00	
Čtvrtek		18.00
Pátek	18.00	
Sobota	7.30; nešpory 19.30	
Neděle	8.30 10.30 20.00	10.00

e-mail

Karel Kočí (administrátor)

777 101 941

kkoci@czn.cz

Benedikt Hudema (farní vikář)

724 209 774

benedikthudema@atlas.cz

Antoni Košmidek (farní vikář)

731 402 478

abikos@tiscali.cz

Ondřej Pávek (výpomocný duchovní)

603 235 606

ondrej.pavek@t-email.cz

Pavel Urban (jáhen)

272 911 264

Romana Kraleva (ředitelka KCJM)

603 918 901

romi36@seznam.cz

Ludmila Šilhavá (ředitelka KCMT)

731 625 970

silhaval@seznam.cz

Martin Flosman (past. asistent)

777 637 280

flosmanm@post.cz

Jan Jeřábek (pastorační asistent)

605 787 573

jan.jerab@tiscali.cz

Eva Černá (ředitelka Charity)

737 322 569

charita.chodov@email.cz

Kancelář Charity (peč. služba)

272 941 972

charita.chodov@email.cz